

Macià i Catalunya

El President de Catalunya, des d'un recó lleidetà, on hi ha passat uns dies d'un repós il·lusionat només, ha palesat novament l'immens afecte que sent per Catalunya l'adreçar a tots els homes polítics més afins a llur sentiment, una crida generosa i patriòtica perquè vagin a engrossar les fileres dels conductors del poble català.

Els comentaris creats al seu redós, no han pas estat escatimats. La coincidència de de molts d'ells en afirmar la cordialitat del preg, mostra a tots els ulls el fi tacte polític —tan polític com humà— que té, avui i sempre, l'admirable fill de Vilanova i Geltrú.

Amagadament, però, malgrat estabellar-se continuament davant les funcions governants impecables de Macià que el duen a destruir-lo pel bé de la col·lectivitat s'entreveu arreu el desig personalista que durant temps hem patit i patim encara per obra i gràcia d'una actuació pretèrita i present de cert partit polític inconfundible per l'ajut espontani i constant ofert a una monarquia que ens tractà hostilment.

Hom diria que les virtuts de Francesc Macià espremudes en favor de Catalunya són en quantitat tan elevada, que faria tasca difícil l'enumerar-les. Ens importa, però, avui, referir més àmpliament la que abans hem insinuat per considerar-la d'un interès cabdal, sense que això vulgui dir que negligim la importància que tenen les demés.

Anteriorment, hem dit que la crida del President havia tingut l'encert de fer albirar, encara que força ocults, els anhels personalistes que, dissortadament, no són del tot despresos de les forces polítiques del nostre poble.

La vinguda de Francesc Macià —que podríem dir que fou, oficialment, en la memorable i cívica data del 12 d'Abril de l'any 1931— tingué la virtut de demostrar a molts polítics catalans l'erroni concepte de la generació que creien dirigir. D'aleshores ençà, els fets han demostrat cada dia la marxa conscient, activa i progressiva del poble català i el menyspreu que sentia i sent per la

política que llur essència és l'elecció de càrrecs pel lluïment personal i per ben poca cosa en benefici de la justícia social.

Ja ha comprès ben bé que no li interessa cap «líder» o aspirant que tingui, si voleu, aquesta mena de cultura i riquesa material que li permeten l'associació privilegiada amb certa classe o casta que voldria veure lluny del seu costat. Vol homes amarats de fe, d'afanys, de riquesa espiritual, d'estimació per la igualtat social i de desigs inquebrantables que el facin llençar a destruir aquestes forces i organitzacions que priven el lliure i franc desenvolupament d'un poble.

Francesc Macià, és vell; porta anys i anys de brega, de lluita i de labor incansable; ha després energies i vitalitats allà en l'exili, lluny de la seva llar; ha ajudat el necessitat materialment i moral i mai ha tingut recança de fer-ho; ha estat i és un català, un soldat de Catalunya, valent i ardit, que no ha defallit mai; un home amic dels amics nobles i generosos que estimen els pobles i els homes, i un enemic aferrissat d'aquells que sols els empeny l'egoisme i el voler personal. Catalunya, atenta als seus destins i altament patriòtica, ho ha viscut i ho viu de prop i sap quin ha d'ésser el seu comportament.

Per ço estem posseïts d'un optimisme segur pels dies que s'apropen. Les boires desaparegudes del davant dels homes, ens el fa més encomanadís. La fe i la creença nostrades, ens hi injecten noves dosis de vitalitat rica. La ideologia que tenim, compresa ara més que mai, és afermada per aquesta llibertat catalana que farà d'ella el net mirall que durà la reconstrucció dels pobles ibèrics dins la germanor que s'albirarà en el voleiar lliure de les banderes catalana i republicana.

COMPREU

LLUITA

AL QUIOSC
DE L'ESTACIO

Eleccions

Ja som en aquesta temporada febrosa i apassionada precursora dels dies electorals. Arreu de Catalunya es pot admirar l'esperit altament cívic que li suscita l'interès de les ja pròximes eleccions.

El poble català, sent en albirar-les, tota la immensa gravetat del seu dret, o, més ben dit, del deure d'acudir al sufragi, per la convicció que té de la gran força del seu vot, es prepara per a afirmar les llibertats conquerides i per encaminar-les pels destins de la vertadera democràcia perquè sap que en ella és factible l'obtenció de totes les reivindicacions del dret i de la justícia.

Ara que ell és conscient de la responsabilitat que té en la marxa que ha d'emprendre el govern de Catalunya; ara que vénen les eleccions —aquestes eleccions genuïnament catalanes—; ara que veu clarament quins són els homes cridats per a regir el nostre poble, tenim la completa seguretat de què privarà el triomf de la «Lliga Regionalista», el partit polític que, malgrat llençar als quatre vents que és ell el qui té el monopoli del seny governatiu, representa, amb l'obtenció d'aquest govern, l'imperi del caciquisme i del conservadorisme eixorc i arcaic.

Cal que es desenganyin aquests homes il·lusos; el poble, és liberal; el poble que féu la cívica revolució del 14 d'Abril, fent un foc purificador del moble antiquat de la monarquia, arreconarà, també, els qui s'esmerçaren esforçadament pel seu manteniment.

I comprèn ben bé que avui per avui, sols pot tenir una confiança segura en els homes que, enduts per un esperit realment renovador, ens han portat de les Corts espanyoles les llibertats que ens mouen a preparar nos per a l'estructuració del Parlament català. Tot home que estigui exempt dels principis bàsics d'Esquerra Republicana de Catalunya —els principis que aspiren la creació d'una Catalunya democràtica i moderna i que volen ésser l'orgull dels seus fills i el model dels demés pobles ibèrics— mereixerà el despreci d'aquesta generació senzillament catalana que vol viure eres de progrés i benestar.

F. F. R.

NOTA

L'Alcaldia d'aquesta ciutat ha publicat un edicte recordant l'obligació que existeix de sol·licitar, amb l'anticipació deguda, el corresponent permís de l'oficina de Foment d'aquest Ajuntament, per a la instal·lació de rètols, encara que sigui amb caràcter interí o provisional, acompanyant a la instància còpia del seu contingut a fi d'evitar els perjudicis que podria ocasionar als interessats el canvi de redacció defectuosa o les sancions en què podrien incórrer.